

LABOD je glasilo delovne skupnosti Tovarne oblačil LABOD Novo mesto — Izhaja vsako tretjo sredo v mesecu v nakladi 2200 izvodov — Ureja ga uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Milan Bratož, tehnični urednik: Marjan Moškon — Grafična priprava: ČZP Dolenjski list, tiska Knjižgostisk, Novo mesto

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LABOD TOVARNE OBLAČIL NOVO MESTO

ob dnevu republike

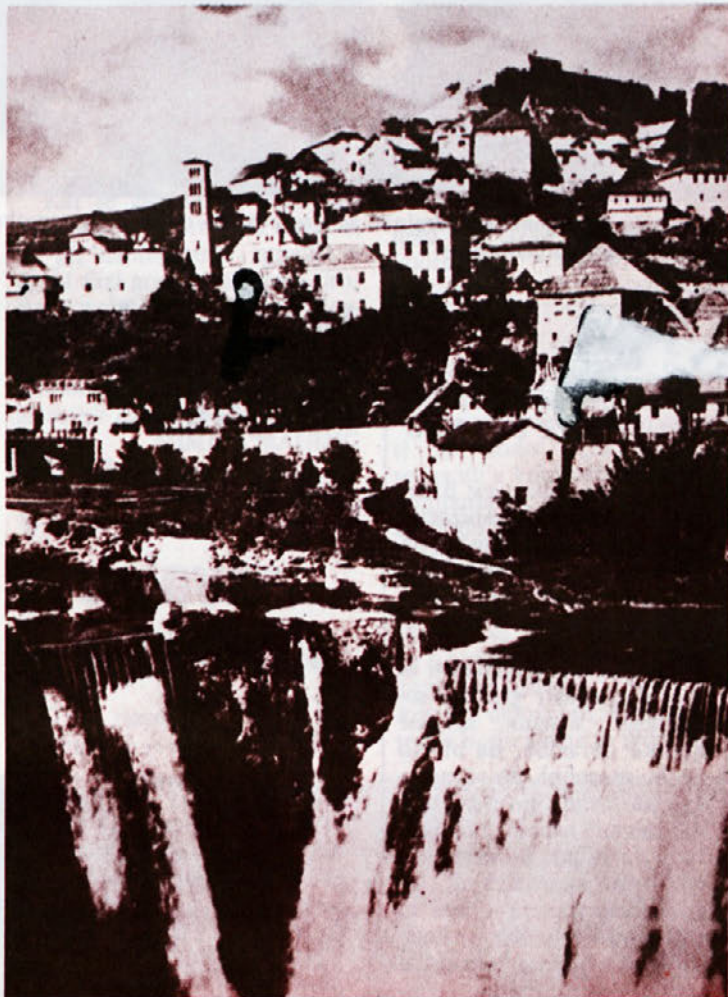
Ob rojstnem dnevu naše domovine, 29. novembru, je stekel kratek pogovor s tov. Peričem, pravnikom v naši delovni organizaciji, za katerega lahko rečemo, da je bil eden najmlajših udeležencev NOB.

V času NOB je bil tovariš Perič star šestnajst let. To najbolj občutljivo dobo med otroštvom in mladostjo je preživel v najtežjih časih. Ubili so mu družino, ki je štela dvanajst članov, sam pa je iskal poti naprej. Nemudoma se je priključil narodno-osvobodilnemu boju.

Za svoje delo v času NOB in povojnem času, je tov. Perič prejel več republiških in zveznih priznanj.

Na vprašanje, kako meni, da bi morali danes praznovati Dan republike, je tov. Perič dejal, da predvsem delovno in odgovorno. Dan republike naj ne bi bil le prost dan, poln resnih in dolgih govorov. To naj bi bil čas, ko bi ocenjevali naša prizadevanja, usmeritve delovnih sredin, uresničevanje samoupravnih norm in se odgovorno zazrli v naše obnašanje in v naše delo. Beseda „stabilizacija“ je med nami stalno prisotna, čas pa zahteva, da jo začnemo tudi dosledneje izvajati.

Ob vprašanju kako naj bi mladim približali NOB in v kakšnem smislu naj bi negovali tradicije te, je tov. Perič menil, da je prav 29. november praznik, ob katerem bi morali osvežiti poti naše revolucije in borbe za svobodo. „V sproščeni besedi podana dejstva, vezana na danes, bodo mladim najbolj približala tisti čas in jim tudi osvetlila pot naprej. Rojstni dan naše domovine je naš je rojstni dan nas vseh — tistih, ki smo preživeli vojno in tistih, ki so se pravkar rodili. V določenem smislu je to najbolj naš praznik, zato bi morali tradicije časa, v katerem se je rodila naša Jugoslavija, negovati mi vsi.“

Jajce — mesto drugega zasedanja AVNOJ

Delegati v času drugega zasedanja AVNOJ

razmišljanje ob prazniku

Kaj naj bi si želeli ob Dnevu republike, ob rojstnem dnevu naše domovine? ! Šestintrideset let živimo v miru, ustvarjamo in odločamo. Vsa ta leta so narodnosti in narodi Jugoslavije preživeli plodno in ustvarjalno. Z velikimi skupnimi naporji je bila obnovljena Jugoslavija in z revolucionarno zavestjo je zrastle naša nova domovina, v kateri mnogi narodi sveta vidijo svoj vzor.

Toda prav ob rojstnem dnevu naše domovine se velja spomniti velike Titove misli, da pri nas revolucije ni konec, da ta še vedno traja. Po vojni je prešla iz bojnih vrst v industrijske in družbenopolitične vrste.

Ob letošnjem praznovanju Dneva republike se spomnimo te misli in z nezmanjšano revolucionarno zavestjo izvajamo zastavljene planske naloge, dosledno stopimo po poti stabilizacije, krepimo naše medsebojne in samoupravne odnose. Ne zamižimo pred morebitnimi protislovji ampak se vsakega problema lotimo nemudoma, zavzeto in resno. V naši samoupravni socialistični družbi imamo dovolj možnosti in sil, da uspešno rešimo sleherno vprašanje našega gospodarskega in družbenega trenutka. Zgrajeni so čvrsti temelji socialistične samoupravne družbe, zato bomo zmogli tudi današnje naloge! Korenine naše čvrstosti pa rastejo prav iz drugega zasedanja Avnoja — 29. novembra 1943. Temu datumu, vsej naši revolucionarni in herojski zgodovini ter prihodnosti naših rodov, dolgujemo delovnost, doslednost in spoštovanje naših skupnih ciljev. Tako pa naj bo tudi praznovanje našega največjega praznika, rojstnega dne naše nove domovine!

Republiški zavod za tehnično izobraževanje je organiziral seminar za proizvodno delo. Na posnetku vidimo udeležence seminarja iz tekstilne stroke, ki so bili tudi gostje naše delovne organizacije.

pravilnik o del. času

Pred letom in pol smo v delovni skupnosti skupnih služb poskusno uvedli gibljiv delovni čas, v oktobru letos pa smo končno sprejeli pravilnik. V času, ko je bil le-ta v javni razpravi, smo se delavci DSSS vrteli okoli številnih vprašanj za katera smo menili, da bi bila lahko drugače izpeljana. Tako smo želeli vgraditi sistem, ki bi omogočal bolniški dopust tudi po urah. S tem bi se izognili celodnevni bolniški dopustom za parurni obisk zdravnika. In vendar to za enkrat še ni mogoče, odločili pa smo se posredovati naše stališče skupščini SIS za zdravstvo preko našega delegata.

V sklopu pravilnika o delovnem času pa velja omeniti tudi določilo, ki govori o upravičenosti do osebnega dohodka le v času, ko na svojem delovnem mestu tudi delamo, ne pa le za golo fizično prisotnost. Sprva se nam je zdelo to samo po sebi umevno, torej je bilo določilo odveč, razprava pa je pokazala, da le velja tudi zapisati, da smo opravičeni le do dohodka za opravljeno delo. Predvsem v današnjem času borbe za čim večjo produktivnost, za najracionalnejše izkoriščen delovni čas je prav, da bi to določilo tudi v praksi izvajali.

Ko smo našli pot, ki je zadostila pravnim normam in našim stališčem pri urejanju delovnega časa, smo po dokaj glasni razpravi sprejeli pravilnik o delovnem času v DSSS.

L. J.

DOSLEDNO PO POTI
IZKUŠENJ Z LET NOB

Obrambna sila naše države je odvisna od organizacije in priprave celotne družbe na obrambo vseh njenih človeških in materialnih potencialov.

Zato je treba nameniti še več pozornosti graditvi sodobnega sistema splošne ljudske obrambe, da bi bili ne le sposobni, da se uspešno postavimo po robu morebitnemu napadu, temveč tudi, da s svojo notranjo silo odvrnemo napadalca od njegovih namenov. Pri tem so naše oborožene sile — jugoslovanska ljudska armada in teritorialna obramba — temeljna oblika organiziranja delovnih ljudi, narodov in narodnosti Jugoslavije za oborožen boj. To sta konkretni obliki izvajanja Marxove ideje o oboroženem narodu na današnji stopnji razvoja socialistične družbe in v okvirih sedanjih mednarodnih odnosov. V teh oblikah je znano načelo — da naj bo vsak državljani vojak in vsak vojak državljani — dobilo pravi smisel in vsebino...

(Iz govora vrhovnega poveljnika oboroženih sil SFRJ maršala TITA na slovesni proglasitvi za doktorja vojaških ved v Beogradu — 21. decembra 1976)

bo zamujeno mogoče nadomestiti?

Problemi, ki so nastali v TOZD Temenica v mesecih nazaj zaradi velikih odsotnosti iz dela, so s seboj potegnili številne nevšečnosti. Velike praznine so nastale v brigadi, ki izdeluje plašče. Da bi sledili rokom odpre, so se morali delavci drugih brigad preusmeriti; ker pa jih je večina priskočila na pomoč iz brigade, ki izdeluje hlače in krila, na novih delih niso mogli doseči večjih delovnih rezultatov. Ker je bil izpad kar 40 odstoten, se je to v produktivnosti kar občutno poznalo, seveda pa se je vse to odražalo tudi v osebnih dohodkih. Tako ostaja največja naloga popraviti storilnost. Po akciji, ki jo je organizirala TOZD Temenica skupaj z zdravstvenim domom v Trebnjem, postaja slika že nekoliko drugačna. Zdravstvenim delavcem so predstavili predvsem delovne pogoje, ki so bistveno drugačni kot v nekaterih delovnih organizacijah v občini (npr. Trimo). O problemu, ki se je tako razbrazil, pa so spregovorile tudi družbenopolitične organizacije in samoupravni organi.

Osnovna organizacija sindikata se je skupaj s samoupravno delavsko kontrolo odločila za komisijo, ki bo opravljala tudi kontrolo na domu. Po resnem soočanju s problemom so delavci tega kolektiva razumeli težko situacijo in z najboljšimi močmi se bodo potrudili, da bodo do konca leta zamujeno popravili; seveda, če bo tudi odslej potekalo delo in povezava med obema deloma TOZD Commerce — ljubljanskim in novomeškim — ter Temenico nemoteno in če bo tudi do konca leta zasedenost z delom taka kot je bila doslej.

Mlade delavke v TOZD Delta izboljšujejo

priprave na samoprispevek

V občini Ptuj tečejo priprave za drugi občinski samoprispevek za financiranje načrtovanega programa gradnje šolskega prostora. Zato je to tudi glavna tema vseh sestankov družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov v TOZD.

Že ko smo se odločali za prvi samoprispevek oziroma gradnjo šolskega prostora, smo se odločili za gradnjo v več fazah. V prvi fazi izgradnje oziroma s prvimi samoprispevki, ki je trajal od leta 1976 in se konča decembra letos, je bila zgrajena Osnovna šola Markovci, Osnovna šola Trnovska vas in Center srednjega usmerjenega izobraževanja.

Z izgradnjo smo veliko pridobili. Osnovni šoli v Markovcih in Trnovski vasi sta bili stari preko 100 let, dotrajani, nefunkcionalni, brez pomožnih prostorov. Srednješolci so se šolali v štirih starih zgradbah, ki so bile za sodobno metodo pouka neprimerne.

V prvi fazi je Center srednjega usmerjenega izobraževanja pridobil 66 novih funkcionalnih učilnic z upravnimi in sanitarnimi prostori, knjižnico in več namenski prostor za razne prireditve. Zgrajeno je bilo 12.528 kvadratnih metrov koristnih površin, porabljeno pa 131,9 milijonov dinarjev.

Center obiskuje okrog 2.500 dijakov, vendar ne služi povsem svojemu namenu, saj nimajo učilnic za praktični pouk, telovadnic, kuhinje in zaklonišča. Prav to pa želijo zgraditi v drugi fazi izgradnje. V program izgradnje druge faze pa vključujejo prizidek k osnovni šoli Ivana Spoljenjaka za telovadnico in z zunanjimi objekti in osnovno šolo Lovrenc na Dravskem polju. Z izgradnjo druge faze je potrebno zbrati 268.000 milijonov dinarjev.

Doslej smo združevali sredstva in sicer občani mesta Ptuja po stopnji 1,5 odstotka od neto osebnih dohodkov, iz zunanjih Krajevnih skupnosti 1 odstotek od osebnega dohodka, organizacije združenega dela pa 250 dinarjev po zaposlenem in 0,25 odstotka od dohodka.

Ker se zavedamo, kako pomembni so načrtovani objekti, ki jih nameravamo zgraditi v drugi fazi gradnje šolskega prostora v občini Ptuj za naše otroke in generacije za njimi, se bomo pravilno odločili in na referendumu, ki bo 6. decembra, glasovali ZA.

MIMICA MAGDIČ

vez med šolo in delovno organizacijo

Trije razredi iz Centra strokovnih šol — so obiskali TOZD

TIP—TOP, kjer so se seznanili s proizvodnjo in samoupravno organiziranostjo. Obisk dijakov prvih letnikov usmerjenega izobraževanja v tem kolektivu je potekal tudi v smislu priprav na proizvodno delo in prakso, saj je TOZD TIP—TOP tudi nosilec tega. En razred dijakov, ki se izobražujejo v triletni šoli za obrtno—tekstilne konfektionarje ter dva razreda dijakov iz dvoletne šole za tekstilne konfektionarje (skupaj jih je bilo sto) so si z zanimanjem ogledali

delo v TOZD TIP—TOP in v ljubljanski enoti TOZD Commerce. Samoupravni organiziranosti jim je spregovoril direktor TOZD, skozi proizvodno delo pa jih je popeljal vodja proizvodnje, tov. Murko.

V proizvodnem delu in praksi se bodo dijaki te šole seznanili s kompletnim delom v ljubljanskem delu Laboda, saj se bodo vključili tako v delo TOZD Commerce kot tudi v delo TOZD TIP—TOP. Mentorja bosta tov. Murko in tov. Blatnikova. Omenjena strokovna ekskurzija pomeni velik korak zbliževanja, vezi med šolo in delovnimi organizacijami pa bodo stalne in redne.

svoje delovne rezultate.

pismo iz ptuja

Redno dobivamo glasilo vaše delovne organizacije — Labod iz Novega mesta. To nam omogoča sprotno spremljanje vašega dela, uspehov, aktivnosti, pa tudi problemov s katerimi se dnevno srečujete. Vsak uspeh je razveseljiv tudi za nas, vaša prizadevanja so del vseplošnih prizadevanj naših delovnih ljudi in družbe kot celote, da z lastnimi močmi čimprej prebrodimo težave, ki nas trenutno pestijo.

Pa ni moj namen, da v tem kratkem sestavku pišem o tem, kar vam je ob vsakodnevnih prizadevanjih že znano, ampak o nečem drugem. V trinajsti številki vašega glasila (izšla je 23. oktobra 1981) sem prebral kratek prispevek iz DELTE — Ptuj pod naslovom „Resne priprave v Delti“. Ker delam konkretno na tem področju, bi zaradi njihove skromnosti dodal še naslednje:

Že v mesecu aprilu t. l., ko smo v naši občini začeli s pripravami na skupščinske volitve v letu 1982 (v aprilu smo namreč imeli že prve inštruktaže s predstavniki OO ZS in evidentičarji) so v Delti vzeli te priprave z vso resnostjo in družbeno odgovornostjo in to vsi, ki so za to odgovorni. To velja za sindikalno organizacijo, kot za ostale družbenopolitične organizacije, samoupravne organe in odgovorne delavce TOZD Delta. Osebnost sem se prepričal, da so vse dosedanje faze potekale v dogovorjenih rokih, da je bilo evidentiranje izvedeno zelo široko in demokratično; skratka tako, kot si v našem samoupravnem sistemu želimo. To velja prav tako tudi za vzorno urejeno in ažurirano evidenco evidentiranih možnih kandidatov za družbene funkcije v naslednjem in v bodočih letih, ki jo opravljajo strokovne službe.

Pa še nekaj je treba poudariti — v Delti niso šli v enkratno akcijo glede evidentiranja ampak so to vzeli kot svojo stalno in kontinuirano nalogo.

Pri tem sestavku ne gre za neko hvalisanje, gre pa za priznanje vsem tistim v Delti, ki na omenjenem področju delajo in ki so to delo in nalogo vzeli kot svojo družbeno obvezo.

Sekretar OS ZSS Ptuj
DANILO MASTEN

kakšno je naše samozashitno obnašanje

Ob razgovoru na temo našega samozashitnega obnašanja.

Ni celotnega samoupravljanja, če ni v sklopu tega tudi varovanje vsega s čimer gospodarimo, vsega kar negujemo in kar imamo. Samozashita je torej sestavni in nedeljivi del samoupravnega sistema. Toda ali je naše ravnanje vedno in dosledno samozashitno, oz. kakšna je naša varnostna in samozashitna zavest in kultura — o tem je tekla beseda ob okrogli mizi, kjer so sodelovali inženir varstva pri delu tov. Milan Rifelj, referent za SLO, tov. Janez Rotar, poveljnik štaba CZ in vodja skladišča gotovih izdelkov, tov. Ante Martinovič, predsednika komitejev za SLO TOZD Ločna in TOZD Commerce ter poveljnik NZ, tov. Dimitar Perič.

VPRAŠANJE

Kaj vse pojmuje pod družbeno samozashito in kako se le-ta razvija v okviru družbene samouprave?

tov. ROTAR

Družbena samozashita je širok pojem, predvsem pa je to takšna podružbljenost varnosti, da so nosilci zashitne in varnostne aktivnosti delovni ljudje in občani. Družbena samozashita tako seže od zashite socialističnih samoupravnih odnosov, zashite delovnih ljudi, življenjskih razmer do varovanja naših skupnih in osebnih dobrin.

VPRAŠANJE

Kako se navedeno odraža v naši delovni sredini in kje se — ali pa se ne — obnašamo samozashitno.

tov. ROTAR

V kar največji meri je zadoščeno nalogi, ki izhaja že iz ustave, to je uveljavljanju

samoupravnega sistema in delovanju samoupravne delovske kontrole, lahko pa rečemo, da je dobro zastavljena tudi tretja osnovna zahteva, to je protipožarna dejavnost s preventivo in zashito na tem področju.

tov. RIFELJ

Splošno stanje na področju požarne varnosti, kar zajema tudi opremo za preprečevanje in gašenje požarov — je dokaj dobro, to pa še ne pomeni, da ne bi moglo biti tudi boljše. Od-

stopanja pa so v osnovnih zahtevah, ki so pogojena že z gradbenimi pomanjkljivostmi. Vendar bi ob požaru naleteli na številne težave, saj vemo, da v proizvodnih prostorih ni zasilnega izhoda, da so naša skladišča prezaložena...

PREDSEDNIK KOMITEJA ZA SLO TOZD COMMERCE

Zakoni so eno, možnosti pa so često drugo. Vsi mi bi se radi ravnali po predpisih, upoštevali

pravila in priporočila, toda v naših skladiščih je trenutno nemogoče upoštevati pravila. Podobno je bilo tudi na hodniku. Delavke so se drenjale, ker je bila pot zaprta. Kaj bi bilo šele ob požaru!

tov. MARTINOVIČ

Situacija, kakršna je trenutno v skladišču gotovih izdelkov lahko rečemo, da bo trajala vse do meseca marca. Skladišče je natrpano in ob tem je le srečno naključje, da doslej pri nas še ni zagorelo, kajti transportne poti trenutno niso zagotovljene, srečujemo pa se tudi s številnimi drugimi odstopanji. Sam vodim zapisnike, ki često opozarjajo na nepravilnosti na področju varnosti; toda vemo, da je rešitev le v tehnološki reorganizaciji skladišča.

VPRAŠANJE

V taki situaciji bi bilo pričakovati, da se delavci še toliko dosledneje ravna po navodilih in da v tem primeru upoštevajo strogo prepoved kajenja. V praksi pa mislim, da se tega ne držite povsem...

tov. MARTINOVIČ

Na ta in na drugi način bi se morali pogovarjati o kajenju. Opozorila, ki so vsakodnevna, kaj radi preslišimo in smo se na njih že kar navadili — vse to pa zato, ker na srečo še ni prišlo do požara. Vprašanje pa je tudi čas, porabljen za samo kajenje — saj bi izračun izgubljenega časa zaradi kajenja, marsikoga presenetil!

tov. RIFELJ

O kajenju smo velikokrat spregovorili. Nujno bi bilo ure-

dit poseben prostor, namenjen kadilcem. V pogovoru z delavci v skladišču je bilo čutiti razumevanje glede nevarnosti kajenja, saj smo končno mi vsi poslušali že nekaj predavanj v sklopu CZ, kjer je bila obravnavana tudi ta tema, v kratkem pa bo prav za skladiščne delavce organizirano predavanje iz varstva pri delu s poudarkom na požarni varnosti in na samem skladiščenju (načini, normativi...). Mislim pa, da bi bilo potrebno delo v skladiščih bolj spremljati, speljati večkrat službene pogovore skupaj z vodilnimi in vodstvenimi. Ob tem bi neposredni delavci lahko pokazali svoje probleme, skupno bi iskali rešitve... skratka ti pogovori bi bili obojestransko koristni.

tov. ROTAR

Mnenja sem, da je bilo predavanj že kar precej in da teorijo dokaj obvladamo. Pač pa se tu odpira vprašanje naše varnostne zavesti. Za osvojitve te pa je potrebna vzgoja, sprotne spremljanje, opozarjanje toda le ob dobrem vzgledu in ne nazadnje tudi sankcioniranju.

PREDSEDNICA KOMITEJA TOZD LOČNA

Za našo TOZD lahko rečem, da je opaziti rast varnostne zavesti. Tudi potrebe po znanju iz tega področja so vse izrazitejše, včasih pa smo se predavanj otepale kot nečesa odvečnega. Tudi preko samoupravne delavske kontrole počasi le prehajamo na višjo stopnjo varnostne zavesti in kulture.

VPRAŠANJE

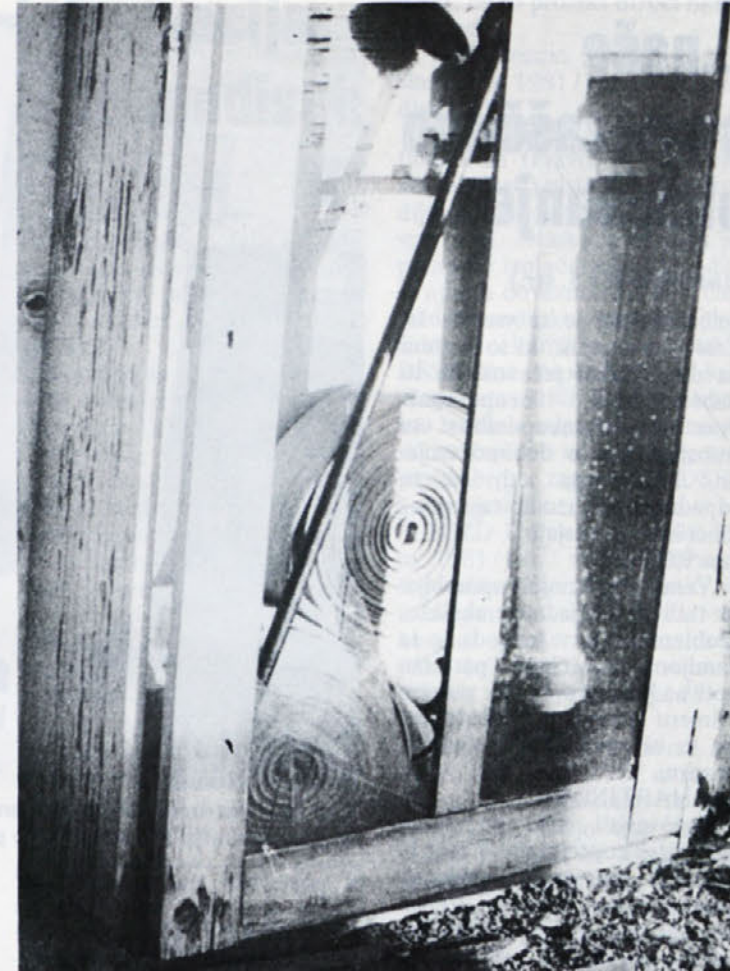
Splošno gledano je gotovo narejen velik korak naprej v naši varnostni zavesti; toda kljub temu se srečujemo s številnimi nepravilnostmi in pomanjkljivostmi, na katere smo se nekako navadili in jih kljub temu, da so često ključnega pomena, niti ne skušamo odpraviti. Pa ni vedno posredi denar! Potencialna nevarnost požara je v likalnici, kjer so neonske luči polne prahu, razbita stekla na omaricah za gašenje, nepritrjena inštalacija v skladišču, založen polnilec akumulatorja in založen hidrant, pomanjkljivo reševalno orodje, v nekaterih pisarnah v DSS delavke na skrivaj kuhajo kavo itd, itd.

tov. RIFELJ

Res, da smo mi vsi odgovorni za našo zashito, za našete primere pa mislim, da niso rešeni prav zato, ker niso bili dovolj konkretno zadolženi posamezniki ali službe.

PREDSEDNICA KOMITEJA ZA SLO TOZD LOČNA

Gotovo ima neposredni vodja več odgovornosti kot podrejeni,

Kdo je odgovoren za vzdrževanje omaric z orodjem in pripomočki za gašenje? Našli smo jih namreč odprte in z razbitim steklom.

prav pa bi bilo, da vsakdo, ki napako opazi, tudi opozori nanjo. To je dolžnost nas vseh.

tov. ROTAR

Jaz pa bi ponovno poudaril, da smo vsi odgovorni za našo samozashito. Res pa je, da se varnostna kultura ni razvijala vzporedno s samoupravljanjem. Gotovo pa je nujno sprožiti našeta vprašanja tudi na drugih forumih in ukrepati, da ne bo prepozno.

VPRAŠANJE

Vendar pa ne gre le za požarno varnost oz. nevarnost. Vprašati bi se morali kako varujemo tudi določene listine, kako so naše pisalne mize po zaključenem delovnem dnevu pospravljene ali pa kako to, da so v garderobi omarice razbite, da torbice in drugi osebni predmeti niso zakljenjeni oz. kje imajo ostale delavke torbico, oblačila... Ob tem bi se tudi vprašala, kako bomo znali varovati našo skupno lastnino in kakšen odnos imamo do te, če še svojih osebnih predmetov ne znamo ali pa nočemo varovati.

PREDSEDNICA KOMITEJA ZA SLO TOZD LOČNA

Večina delavk odnese ročne torbice kar s seboj, saj nas pri delu ne ovirajo, ker jih imamo v zabojih, med stroji. Večkrat je iz garderobe kaj zmanjkalo, zato raje odnašamo svoje stvari

s seboj. Plašče in obuvale pa puščamo v garderobi. Urejenost in varnost te pa je gotovo tudi predmet za obdelavo v naši samoupravni delavski kontroli.

tov. MARTINOVIČ

Ob tem je nujno opozoriti tudi na stranišča v skladiščih. Da je stanje tako nemogoče, je del krivde gotovo tudi v tem, da nimamo zagotovljene čistilke. Res pa je tudi, da pri uporabi stranišč delavci sami — tako v skladiščih kot tudi v proizvodnji — ne pazijo dovolj na čistočo. Morda bomo to neprijetnost rešili lahko le z inšpekcijo.

VPRAŠANJE

Kakšen pa je naš odnos do delovnih sredstev?

PREDSEDNICA KOMITEJA ZA SLO V TOZD LOČNA

Lahko trdim, da je odnos do delovnih sredstev v TOZD Ločna kar najbolj racionalen in zares pravičen, pa naj gre za odnos do stroja ali za porabo sukanca...

VPRAŠANJE

Kako pa je v skladiščih? Kakšen je odnos do embalaže, ki je precej draga — ali se tega zavedamo?

tov. Martinovič

Dobro se zavedamo kakšen strošek predstavlja embalaža. Težava pa je samo v kvaliteti

(nadaljevanje na 6. str.)

Malomarno ravnanje z odpadnimi olji in nesnaga sta lahko vzrok samovžiga, eksplozije, požara. Znova je potrebno poudariti, da bi morali sode z odpadnimi olji skladiščiti ločeno od lahko-vnetljivih materialov in da bi moral biti zagotovljen sproten odvoz.

...naše samozaščitno obnašanje

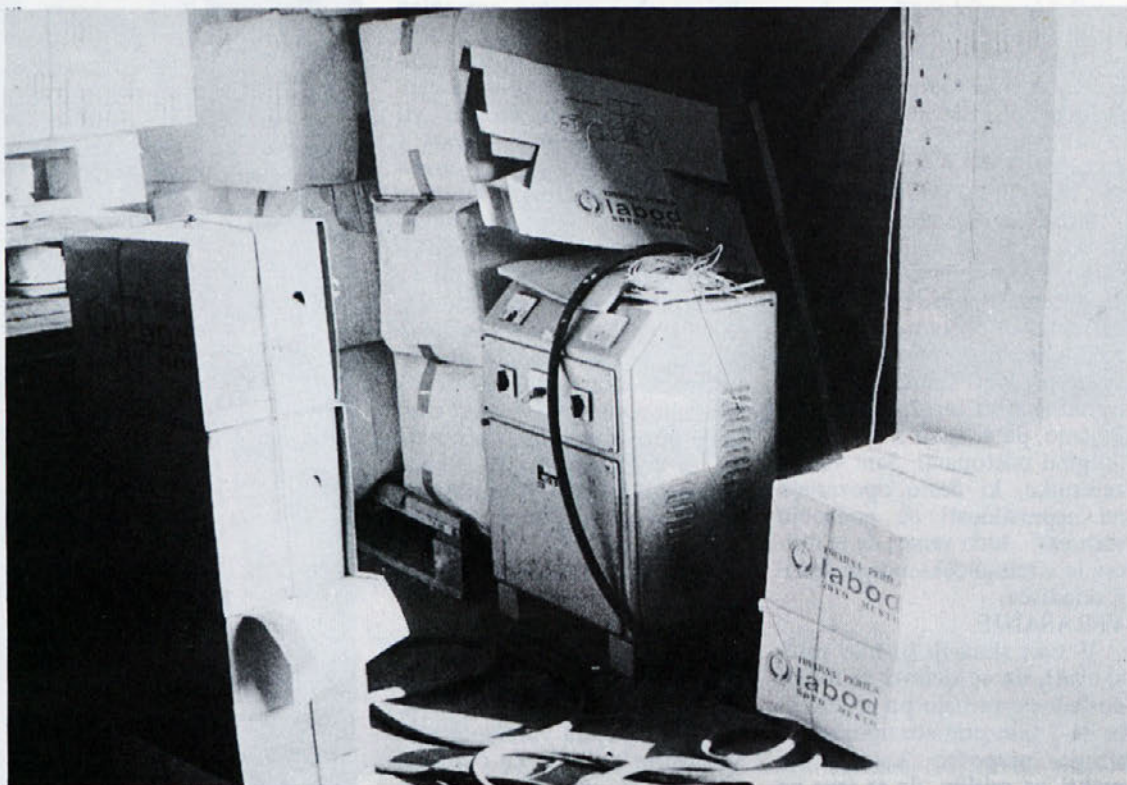
(nadaljevanje s 5. str.)

embalaže, saj je ta vse slabša. Često so kartoni, ki so zloženi na dnu, zaradi teže ostalih in slabe kvalitete, neuporabni. Prav tako je neuporabna vsa embalaža, ki jo dobimo vrnejo. Povem pa naj, da to odpadno embalažo zbirajo mladinci in jo prodajajo tov. ROTAR

Vemo, da kamijon uporablja tudi za odpadno embalažo. Problem pa je v tem, da je ta kamijon največkrat parkiran prav na hidrantu, ki bi v vsakem primeru moral biti dostopen. Na to bi morali biti dosledneje pozorni. tov. MARTINOVIČ

Pogovarjali smo se že o nastavitvi kontejnerja. S tem bi pridobili prostor ob nakladalnem podestu, lažje pa bi zagotovili tudi prost hidrant. To rešitev so nakazali naši delavci, ponovno pa je vmes vprašanje denarja. Velikokrat smo že načeli vprašanje parkiranja na prostoru, ki je namenjen le kamijonom, prav tako pa bi morali obravnavati parkiranje vseh avtomobilov izven, za to dovoljenega prostora. Tudi naše poti so zasičene in vprašanje prehodnosti ni le v samem skladišču, pač pa tudi na poteh okoli tovarne. tov. ROTAR

Rešitev tega vprašanja vidim

Tudi pri instrumentu za polnjenje akumulatorjev viličarjev lahko pride do vžiga in požara. Ali so zahteve inženirja varstva pri delu po odstranitvi polnilca iz tega dela skladišča bob ob steno?

v postavitvi znakov, s čimer bodo te ceste dobile status javnih cest in bo kršitelje kaznoval miličnik. Postopek je v teku in znaki bodo vsak čas postavljeni.

VPRAŠANJE

Zakaj je potrebno vedno čakati na urejanje naših problemov od zunaj, če govorimo o nujnosti samozaščitnega obnašanja, kar je naloga na vseh. tov. RIFELJ

Vsi vemo kaj smemo in kaj ne bi smeli. Zato je čas, da počistimo pred svojim pragom in da začnemo spoštovati pravila.

tov. MARTINOVIČ

Jaz pa bi opozoril še na varnost našega objekta, ki ni zadovoljiva. Večkrat je že bilo načeto vprašanje razsvetljave, za katero bi moral biti enoten vžig, vprašanje varnostne službe ipd.

tov. PERIČ

Narodna zaščita je predvsem v poletnem času, ko smo menili, da je nevarnost – tako glede požara kot tudi glede drugih dejavnosti (turistična sezona) – največja, organizirala večkratne popoldanske in nočne obiske naše tovarne. Na srečo nismo naleteli na negativne pojave, kljub temu pa smo sklenili s tako prakso nadaljevati. Pred omenjenimi obiski smo že opozarjali na malomarnost, opozorila pa so očitno zalegla. Dodati pa moram, da bi morali biti varnostniki primerno opremljeni in usposobljeni. V ta namen bi morali organizirati dodatno usposabljanje. Tudi znanje o predpisih bi morali večkrat osvežiti. Prav tako pa bi se morali vprašati, ali se zavedamo nevarnosti, ki bi iz že naštetih razlogov prizadela našo družbo.

Več pozornosti bi morali posvetiti tudi izobraževanju in opremljanju pripadnikov narodne zaščite, ki ima pri varovanju našega premoženja in naših dobrin največjo nalogo.

tov. ROTAR

Pri samem varstvu objekta bi morala biti dva človeka, saj se eden sam ne bi smel oddaljevati od glavnega vhoda, kontroliran pa mora biti celoten objekt. tov. RIFELJ

Eden od obeh čuvajev bi nujno moral biti poklicni gasilec. In ker smo ponovno pri požarni varnosti naj omenim, da bi morali nabaviti javljalce požarov, resno pa bi morali začeti razmišljati tudi o organizaciji industrijskega gasilskega društva. Za zgled na tem področju bi nam lahko služila Delta.

PRIPIS UREDNIŠTVA

Tako je potekala razprava na temo našega samozaščitnega obnašanja. Navrženih je bilo še nekaj vprašanj, med njimi tudi, kje vidimo svojo vlogo v razreševanju naštetih nepravilnosti. Toda ob koncu pogovora je vendarle znova silila v ospredje misel ali se zavedamo svoje odgovornosti in kako se bomo torej obnašali v bodoče. Ali mora zares najprej zagoreti, preo se bomo streznili? Ali je zares najboljša rešitev, da nosimo torbice v proizvodnjo, če to ni v skladu z zastavljenimi pravili? Kdo lahko omejuje transportne poti v skladiščih? Ali je edina rešitev za našo prometno kulturo veriga in prometni znak? ... Prepričani smo, da ni vedno posredi le vprašanje denarja ...

Prav bi bilo, da bi razprava padla na plodna tla in da bi se ob tako organiziranih okroglih mizi po teh vprašanjih povprašali tudi v drugih temeljnih organizacijah.

Ali se obnašamo dovolj samozaščitno je veliko in pomembno vprašanje in nihče ne bi smel mimo tega.

Nekoč je bilo na tem mestu reševalno orodje, danes pa je pred nami skoraj prazno stojalo. Kje je pa orodje ...?

največja delavnost med planinci

Ko je bilo ustanovljeno športno društvo, je znotraj tega vsaka sekcija naredila svoj program. Po letu dni dela pa je očitno, da je najbolj aktivna planinska sekcija, ki je nemudoma začela s svojim delom in ga ta tako zagnano — ali pa še bolj — tudi nadaljevala. Predsednik planinske sekcije v našem športnem društvu je tov. LOJZE KUM, v odboru pa sta še tov. Marica Praznik in Jože Bračika.

Povprašali smo tovariša Kuma kako uspe ob svojem delu, ki ga često kliče na teren po celi Jugoslaviji, najti čas za tako številne izlete v gore.

Planinec sem že lep čas in kaj težko bi si zamislil svoje življenje brez naših lepih gora. Začel sem pred dvajsetimi leti in do današnjih dni vneto gojim ta šport. Ljubezen do planin prenašava z ženo tudi na najino hčer. No, prav zato, ker imam gore tako zelo rad, mi uspeva moj čas skombinirati tako, da se lahko tudi dokaj pogosto podam tudi na izlete. Včasih sem vozil avtobus in vse „planinske proge“ so bile moje; v Labodu pa vozim kamijon in ure dolge vožnje bi bile pretežke, če ne bi vedel, da bom že prihodnji ali pa vsaj naslednji vikend v hribih.

To svojo navdušenost ste znali uspešno prenesti tudi na člane planinske sekcije. Varno ste jih popeljali že na nekaj izletov, vse več delavcev pa se vam še vedno pridružuje.

Med tistimi, ki so se vključili v našo planinsko sekcijo je bilo tudi nekaj „starih“ planincev in s skupnimi močmi smo navdušili tudi tiste med nami, ki skoraj da še niso bili v gorah. Izkušenejši planinci smo si porazdelili skrb za naše začetnike in tako smo si pridobili zaupanje, s tem pa je rastlo tudi navdušenje. Skupno sem organiziral doslej devet izletov. Poskrbeli smo za enotne planinske srajce z Labodovim emblemom, ki mu bomo dodali tudi planinskega.

O svojih planinskih doživetjih redno poročate tudi v našem glasilu: ob vходу ste si uredili stenčes, ki je opremljen tudi s posnetki iz vaših poti... ali imate v sekciji posebej zadolžene za te dejavnosti?

Za stenčes in vodenje tega se je zavzel tov. Bračika, ki mi

Lojze Kum

tudi sicer zelo pomaga. Kar pa se tiče prispevkov za glasilo, se sproti dogovorimo in zadolžimo. Tudi v zimskem času bomo pisali v naše glasilo, čeprav ne bo toliko izletov. Med našimi nalogami je tudi vzgoja, ki ima v planinstvu velik pomen in te naloge se bomo lotili v snežnih mesecih.

Ali ste že kaj razmišljali o tem, da bi v svoje vrste povabili tudi planince iz drugih Labodovih temeljnih organizacij. Goto-vo bi bila to lepa oblika povezovanja in spoznavanja med delavci Laboda.

Na izletu na Triglav smo se srečali s planinci iz TOZD TIP-TOP in že takrat je padla ideja o skupnem izletu. Več o tem bomo rekli na našem občnem zboru, ki bo v decembru. Po podanem poročilu o delu, bomo sprejeli tudi plan za naprej. V tem bodo zajete možnosti za skupne izlete z ostalimi TOZD. Ker pa je naš Labod predvsem ženska delovna organizacija, smo se pogovarjali o organizaciji izleta stotih Labodovih delavk na Triglav. Ta akcija bo zahtevala temeljite priprave, saj bomo potrebovali tudi medicinsko ekipo, gorskega reševalca, predvsem vodje skupin. Ker smo s pripravami takorekoč že začeli, sem prepričan, da bo šlo vse gladko in da bo na vabilo, ki bo izšlo v januarski številki glasila Labod — velik odziv. Seveda pa pričakujemo ob organizaciji tega izleta tudi sodelovanje osnovnih organizacij sindikata.

Ker že tako kramljava o planinstvu v Labodu bi lahko to priložnost izrabila tudi za kakšno sporočilo tistim, ki se nam še žele pridružiti.

Dobrodošli ste vsi, povem pa naj, da morate biti za izlet v gore pravilno obuti in oblečeni. V tem je velik del varnosti in zadovoljstva. O tem kako lepo je v gorah, kako veselo in kako pride prav v planinstvu do izraza tovarištvo, pa gotovo ni potrebno govoriti.

informacija o štipendistih

V novomeškem delu Laboda smo letos sklenili le dve novi štipendijski pogodbi in sicer obe v delovni skupnosti skupnih služb.

Komisija za kadre DSSS je na svoji redni sedmi seji dne 26. decembra 1980, glede na plan kadrovanja, razpisala dve štipendiji. Eno za študij na ekonomski srednji šoli — smer poslovne finance in drugo prav tako na srednji ekonomski šoli — smer računalništvo, ki pa smo jo naknadno preusmerili na gimnazijo — naravoslovno matematično smer zaradi premajhnega vpisa v I. letnik te smeri.

Prejeli smo enaindvajset prošenj, komisija pa je pri izbiri upoštevala uspeh kandidatov, materialno stanje družine, bližino kraja bivanja, hkrati pa tu-

v spomin padlim

Delegacija TOZD ZALA, ki smo jo sestavljali predsednik delavskega, predstavnica izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata in kulturni animator, smo ob dnevu mrtvih položili venec na spominsko ploščo v Gradnikovi ulici.

Idrija ima bogato vojno zgodovino. Na tem področju se je borila Vojkova brigada in druge enote. Veliko Idriččanov je dalo svoja življenja v času NOB, znana je bolnica Franja itd. Že pred tridesetimi leti je Krajevni odbor Zveze borcev—Idrija razdelil naše mesto na več okrožij. V vseh okrožjih so spomeniki padlim med NOB, za katere skrbje tudi delovne organizacije.

V Gradnikovi ulici je spominska plošča enajstim padlim borcem in šestim žrtvam fašizma. Spominska plošča je bila odkrita 4. julija 1951, stoji pa na rudarski hiši, v kateri se je v času NOB nahajala partizanska javka. V tej hiši je živel tudi Murrovca mati, mati šestih fantov, ki so vsi bili žrtve fašističnega nasilja.

Prvi november je mimo, sveče so dogorele, toda v naših mislih boste dragi tovariši ostali v večnem spominu.

Majda Rupnik — kulturni animator TOZD ZALA

di to, da so prosilci otroci naših delavcev.

Tako imamo v DSSS v šolskem letu 1981/1982 5 štipendistov.

Dva štipendista, študenta na fakultetah (Pravni in Ekonomski fakulteti) nista izpolnila študijskih obveznosti (pogojev za vpis v II. letnik) in se jima je prekinilo izplačevanje štipendij. O njunih obveznostih po 7. členu štipendijske pogodbe bo sklepala komisija za kadre DSSS. Ena štipendistka iz šolskega leta 1980/1981 je uspešno končala šolanje na ekonomski srednji šoli in se z mesecem septembrom zaposlila v DSSS kot pripravnik.

TOZD Ločna ni za šolsko leto 1981/1982 razpisal nobene štipendije. Dve štipendistki iz šolskega leta 1980/1981 sta končali šolanje na poklicni tekstilni šoli Beti Metlika in se v mesecu septembru zaposlili v TOZD.

Tudi TOZD Commerce za šolsko leto 1981/1982 ni razpisal nobene štipendije. Iz leta 1980/1981 imajo eno štipendistko in sicer na Ekonomski fakulteti — III—letnik.

Šolanje sta v preteklem šolskem letu uspešno končali dve štipendistki, ena na srednji tekstilni šoli v Mariboru in ena na modni oblikovalni šoli v Ljubljani.

Obe sta sklenili delovno razmerje kot pripravnici in sicer v TOZD-u Libna v Krškem in v TOZD-u Commerce — enota Ljubljana.

V mesecu novembru nameravamo sklicati sestanek štipendistov, jih seznanim o poslovanju naše delovne organizacije v letu 1981, se pogovoriti o uspehu ob zaključku prve konference ter o tekočih problemih.

TATJANA MAREŠIČ

„TUJEGA NOČEMO — SVOJEGA NE DAMO“

„... Naše obrambne sile imajo izključno obrambni cilj in nalogo, ki je izražena z znanim geslom „Tujega nočemo, svojega ne damo“. To pomeni, da smo si sami izbojevali tisto, kar je najbolj dragoceno — svobodo in neodvisnost, da smo po lastni poti zgradili socialistični samoupravni sistem ter zato ne bomo nikomur dovolili, da bi ogrožal ti največji pridobitvi boja in ustvarjalnega dela naših ljudi. Vemo namreč, da vsaka revolucija dokazuje svojo vrednost s sposobnostjo, da razvija in brani svoje pridobitve...“

PREDSEDNIK TITO
(21. 12. 1976)

na izletu kot prijetna družina

Še kar dovolj točno — ob 6. uri zjutraj — smo se 10. oktobra zbrali delavci DSSS na avtobusni postaji Novo mesto, da krenemo na težko pričakovani sindikalni izlet. V sicer mračnem in zameglenem jesenskem jutru nas je pot vodila naprej v naš TOZD Zala v Idriji, kjer so nas prav pristrčno sprejeli tamkajšnji delavci: direktorica Tušarjeva, Šubicova in Dobrovoljc. Ogledali smo si proizvodnjo in sicer skromne prostore, v katerih pa je bilo videti veliko pridnih rok in zadovoljnih obrazov, saj je bil zanje to delovni dan. Vse to dokazuje, da so tam marljivi in pristrčni ljudje in da jim ni težko priti na delo, kadar je to potrebno, kar je potrdila tudi direktorica. Nato so nas peljali v njihovo majhno, a čisto in urejeno menzo, kjer so nas lepo in hitro pogostili, kajti že nas je priganjal čas.

Čeprav je zunaj malo rosilo, smo se odpeljali v Cerkno in naprej do partizanske bolnice Franja. Z nami so šli tudi zgoraj omenjeni predstavniki TOZD Zala in kustos muzeja v Idriji.

Milena Batič

DOMOVINA

*Ko je imela le pet let,
bilo dvorišče njen je svet,
in očka bil je domovina
in mamica, starejši brat,
ki jo nekoč je šel iskat, ko se
predaleč je zgubila.*

*In vsako leto več sveta in vsako
leto več neba
bilo je njena domovina.*

*Še ulice in vsa drevesa,
sošolke in sošolci mali
so domovina ji postali.*

*Pa svetla reka v mesečini
in zadnje ptice na sinjini
jesensko — zlatega sveta,
so domovina ji bila.*

*In vsako leto več sveta in vsako
leto več neba,
bilo je njena domovina.*

*Dokler za reko v mesečini,
za pesem iz otroških let,
za brata, ki se ni več vrnil,
za domovino — šla umret.*

*Da vsa leto več sveta, da
vsako leto več neba,
bilo bi tvoja domovina.*

Veliko lepih trenutkov je bilo na izletu delavcev DSSS, med najlepše pa sodi tudi ta na posnetku — ko smo razrezali dober domač kruh.

Ta nam je med vožnjo v avtobusu razlagal zgodovino mesta Idrije in še posebno razvoj in pomembnost rudnika živega srebra v Idriji, čeprav je ta že od leta 1979 zaprt. Povedal je resnično veliko zanimivega in tako smo kar naenkrat skozi naravnost idilično pokrajino ob Soči in skozi Cerkno prišli do parkirnega prostora za bolnico Franja. Iztopili smo in si vsi skupaj ogledali te nepozabne, za vojni čas izredno skrbno narejene in v izjemno oblikovani naravi skrite objekte bolnice Franja. Ne bi razlagala o njej. Kdor je bil tam, je precej tega videl in si lahko vsaj delno ustvaril mračno sliko življenja ranjencev v času vojne, kdor pa ni bil tam, pa je prav, da si to enkrat ogleda. V rosnem dnevu smo se po svojevrstni ozki stezici ob bistrem in žuborečem potočku skozi tisočbarvni jesenski gozd vrnili k avtobusu, seveda vsak s svojim vtisom in občutki. Ob razmišljanju na krute vojne čase, herojske ljudi, številne žrtve, pa vendar izbojevano zlato svobodo, se mi je ponovno rodilo spoznanje, kako danes živimo, kako je pravzaprav treba živeti in kaj moramo neomajno braniti, ceniti in ljubiti. Kljub deževnemu vremenu je bilo ta dan tam izredno veliko obiskovalcev, kar potrjuje pomembnost in herojstvo tega kraja, kakor tudi humanost ljudi, ki so si vse to želeli ogledati. Vsekakor je k množičnosti gotovo pripomogla tudi prečudovita jesenska živo pisana narava, saj nam noben letni čas ne razkazuje toliko barvnih lepot kot ravno jesen.

Predno smo se pri avtobusu poslovili od naših spremljeval-

cev iz Idrije, nas je vse tov. Muhič — morda bi lahko rekli po partizansko — pogostil z izredno dobrim domačim kruhom, ki sta ga po naročilu oskrbela in pripeljala naša sodelavca iz RC Sromlje, ki sta se prvič udeležila Labodovega sindikalnega izleta. Tega smo se ve zalili še z odličnim vinom, ki nam ga je za to pot poklonil generalni direktor tov. Petan, član našega sindikata, čeprav se izleta ni udeležil.

Tako prijetno okrepčani smo se poslovili od Idrijčanov in nadaljevali svojo pot po programu. Peljali smo se preko Tolmina v Kobarid, kjer smo si v neposredni bližini oziroma bolj vzpetini ogledali veličastno spominsko obeležje v vojni padlim italijanskim partizanom, ki so se skupaj z našimi bojevali in mnogi tudi žrtvovali svoja življenja na soški fronti. Od tam smo nadaljevali pot do kočice pri izviru Soče. Šli smo si ogledat izvir Soče in se spet zbrali v avtobusu, kjer smo kot pravi popotniki malicali okusne dobrote, ki sta nam jih pripravila in razdelila Darinka in Jože. To smo seveda zalili še s preostalim vinom, ki sem ga že omenila.

Tako organizirana malica, ki nam je nadomeščala kosilo, je prav gotovo stala precej manj, kot bi nas še tako skromno kosilo v kateremkoli gostinskem lokal. Takoj za tem smo nadaljevali pot po številnih serpentinah na Vršič in kar škoda je, da se zaradi časa in megle nismo ustavili na vrhu, se naužili naših gorskih lepote in čudovitega zraka ter si od srca skupno zapeli — „Slovenija, od kod lepote tvoje“. In ker smo

skoraj vso pot prepevali, je bila kaj hitro za nami Kranjska gora in Ljubljana in že smo prispeli v Višnjo goro, kjer je bila naša zadnja postaja. Tam smo v prijetni gostilni lepo in primerne večerjali, malo poplesali in se nadvse zadovoljni vrnili v Novo mesto.

Skoraj bi težko verjela, da je bil kdo med nami nezadovoljen, kar je dokazovalo veselo prepevanje in pripovedovanje smešnic, kakor tudi veselje na obrazih in v očeh. Škoda je le, da nas je bilo od 90 vpisanih na plačilnem seznamu v DSSS, na izletu le 36 in če k temu dodam še 4 „opravičene“, ki so bili na bolniški, je jasno, da se jih več kot polovica izleta ni udeležila. Zakaj? Morda nekateri res iz opravičljivih zadržkov niso mogli, mnogi pao gotovo taki, ki še vedno kot kaže, niso v celoti in vsestransko vključeni v naše, ne le delovne, tudi ljudske in prijateljske odnose in niti enkrat v letu niso pripravljeni „zrtvovati“ dan za tako „neslužbeno“ srečanje in kramljanje. In kaj če bi bil to delovni dan? Mnogi od teh gotovo še niso ali pa nočejo dojeti tudi to, da le združeni in v prijateljstvu lahko storimo veliko za skupnost in zase in da še zmeraj velja pravilo — „le v slogi je moč“.

Pa vendar. Za nami je ostal spet lep, nepozaben jesenski dan, vsekakor pa takšen, kot si ga znamo sami narediti. In ker smo dolžni živeti življenje, ki nam je dano, je gotovo prav, da ga živimo čim lepše in duhovno bogatejše, še zlasti, če imamo za to možnosti. Tako mi ostaja upanje, da nas bo na naslednjem izletu več.

ANICA NOSE